

Despre sine

Samoila

Dacă singur nu-ți dai seama
Că ești mândru și-artăgos
Răul dă în tine iama
Întorcându-te pe dos.

Sinele-ți fiind dușmanul
Șubrezindu-ți toată firea
Te îndeamnă cu toptanul
Să supui și omenirea.

Sinele-i nedrept, în sine,
Fiind miez în orice faptă,
Că robește pe orișicine
Doar c-o vorbă-n șoaptă.

Sinele, bătu-l-ar vina,
Moț în lume el se pune
Și luând în mâini țapina
O răstoarnă în genune.

Poate dacă și-ar cunoaște
Propria lui stricăciune
Sigur deveni-va moaște
Demne de o rugăciune.

Și dacă e curajos
Micșorându-se, în fine,
Devine religios,
Neiubindu-se pe sine.